

Братя Грим

Четиримата изкусни братя

Живял някога един беден човек, който имал четирима сина. Когато пораснали, той им казал:

– Мили деца, аз съм много беден и не мога нищо да ви оставя след смъртта си. По-добре е да тръгнете по широкия свят, за да научите някакъв занаят.

Четиримата братя се сбогували с баща си и тръгнали на път. Вървели дълго и накрая стигнали до един кръстопът. Най-големият брат казал:

– Тук ще се разделим, а след четири години ще се срещнем отново, за да видим кой на какво се е научил.

Разделили се и всеки тръгнал по своя път.

Веднъж най-големият брат срещнал един странник.

– Къде отиваш? – попитал го странникът.

– Тръгнал съм по широкия свят, за да науча някакъв занаят.

– Ела с мен и ще станеш крадец – казал странникът.

– Не – отговорил най-големият брат, – това не е почтен занаят. Всеки знае докъде води той.

– За бесилката ли мислиш? Не се страхувай, ще те науча да крадеш така изкусно, че никога няма да те хванат.

Най-големият брат се съгласил и тръгнал с крадеца. Бързо усвоил занаята, и то така добре, че надминал учителя си.

Вторият брат също срещнал един странник.

– Къде отиваш? – попитал го странникът.

– Тръгнал съм по широкия свят, за да науча някакъв занаят.

– Ела с мен и ще станеш звездоброец – казал странникът. – Всичко ще виждаш и всичко ще знаеш.

По-малкият брат се съгласил и тръгнал със звездоброеча. Работил дълго при него, а когато дошло време да си тръгне, той му дал един далекоглед и казал:

– С този далекоглед ще можеш да виждаш всичко. Нищо няма да остане скрито за теб.

Третият брат срещнал един ловец. Той го научил така умело да стреля, че по-добър в този занаят от него нямало. Когато се сбогувал с ловеца, той му подарил пушка и казал:

– С тази пушка ще улучваш всичко, което пожелаеш.

Най-малкият брат срещнал един шивач.

– Къде отиваш? – попитал го шивачът.

– Тръгнал съм по широкия свят, за да науча някакъв занаят.

– Не искаш ли да станеш шивач?

– Много е труден този занаят. От сутрин до вечер трябва да се сядя прегърбен и да шия. Не искам да стана шивач.

– Говориш така, сякаш цял живот си бил шивач. Ела с мен и ще те науча да шиеш толкова добре, че ще станеш известен в целия свят.

Най-малкият брат се съгласил и тръгнал с шивача. Скоро усвоил занаята, а когато се сбогувал с шивача, той му дал игла и казал:

– С тази игла ще можеш да шиеш всичко – и най-тънкия, и най-дебелия плат. Дрехата ще бъде така ушита, че шевът изобщо няма да личи.

Изминали четири години. Братята отново се срещнали на кръстопътя, на който се били разделили. Целунали се, прегърнали се и заедно тръгнали към бащиния дом. Когато пристигнали, баща им ги посрещнал радушно.

– Добре дошли у дома. Най-сетне се върнахте при мен живи и здрави. А сега ми разкажете къде бяхте и какво научихте.

Всеки от братята разказал за своя занаят. После баща им ги извикал на двора при едно високо старо дърво и казал:

– Искам да проверя какво сте научили. Колко яйца има в гнездото, което виждаш в клоните на дървото? – обърнал се той към звездоброец.

Звездоброецът взел далекогледа, погледнал нагоре и отговорил:

– Пет.

Тогава бащата казал на най-големия си син:

– Хайде, сине, вземи яйцата от гнездото, но така, че птицата да не усети.

Опитният крадец се качил на дървото и взел петте яйца така ловко, че птицата дори не забелязала. Бащата сложил четирите яйца на всеки ъгъл на масата, а петото – в средата, и казал на ловеца:

– Трябва да улучиш и петте яйца с един изстрел.

Ловецът взел пушката, прицелил се и счупил яйцата с един изстрел.

– Сега е твой ред – казал бащата на най-малкия си син. – Събери черупките и ги зашиай така, че пиленцата да останат невредими и шевът да не личи.

Най-малкият син взел игла и конец и зашил черупките така умело, че шевът наистина не личал. После крадецът оставил яйцата в гнездото, без птицата да усети. След няколко дни се излюпили пухкави пиленца.

Бащата бил много доволен от уменията на своите синове.

– Гордея се с вас – казал той. – Не сте си губили времето напразно. Сега трябва да намерите удобен случай, за да покажете своето изкуство.

Скоро след това се разчуло, че страшен змей е отвлякъл царската

дъщеря. Царят разгласил, че този, който освободи дъщеря му, ще се ожени за нея.

Четиримата изкусни братя казали:

– Ето случай да се прославим. Хайде да тръгнем заедно и да спасим царската дъщеря.

Най-напред звездоброецът погледнал през далекогледа си и казал:

– Видях къде е принцесата. Тя е далеч оттук – седи на една скала край морето, а до нея седи змеят и я пази.

Тогава братята отишли при царя и го помолили да им даде кораб. Той се съгласил и те веднага тръгнали на път. Щом се приближили до скалата, видели, че змеят е положил глава в скута на царската дъщеря.

– Не бива да стрелям, защото може да убия принцесата.

– Ще опитам аз – казал крадецът.

Той ловко се изкатерил до върха на скалата и измъкнал принцесата. Змеят нищо не усетил и продължил да спи. Братята я отвели на кораба и отплавали.

Ала змеят се събудил и като разбрал, че принцесата я няма, страшно се ядосал. Видял в далечината кораба и полетял към него. Когато бил съвсем близо, ловецът се прицелил и го улучил право в сърцето. Змеят се понесъл надолу, сгромолясал се върху кораба и го разбил на парчета. Четиримата братя и принцесата успели да се хванат за няколко дъски, а в това време най-малкият брат зашил отделните части на кораба. После продължили пътя си.

Когато стигнали в двореца, царят ги посрещнал тържествено и казал:

– Един от вас ще се ожени за моята дъщеря. Кой ще бъде той, ще решите вие.

Братята започнали да се карат, защото всеки мислел, че той е заслужил най-много. Звездоброецът викнал:

– Ако не бях аз да видя къде е принцесата, вашите умения щяха да бъдат безполезни!

– Царската дъщеря е моя, защото аз я измъкнах от лапите на змея – казал крадецът.

– Змеят щеше да ви разкъса, ако не го бях убил – обадил се ловецът. – Затова царската дъщеря е моя!

– Ако не бях аз да зашия кораба, всички щяхте да се удавите – казал шивачът. – Принцесата е моя!

Царят ги слушал и накрая казал:

– Всеки от вас заслужава да се ожени за дъщеря ми, но аз няма да я

дам на никого. За награда ще ви подаря по една част от моето царство.

Братята се съгласили и казали:

– По-добре е така, отколкото да се караме.

Сдобрили се и заживели щастливо. А старият им баща, който често ги навестявал, не можел да им се нарадва.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Die vier kunstreichen Brüder

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2475>]